

ALGUNA COSA NO ÉS EL QUE ÉS

Un relat de: [Miquel Pujol Mur](#)

Mossèn Ricard com cada dia és a la llibreria comprant el diari. És una costum establerta i inamovible, S'aixeca a les set i fa missa a les vuit. Després va comprar el diari i a esmorzar.

Mai trenca aquesta rutina faci fred o calor. El llibreter quan el veu entrar a la botiga sap que són puntualment tres quarts de nou. Sempre fan algun petit comentari del temps o del futbol. El mossèn és un aficionat força moderat. En alguna ocasió comenten que a la missa de vuit van poques persones. El mossèn sempre a de donar-li la raó. De veritat, per cinc a sis dones velles que hi van, és un sacrifici aixecar-se tan aviat.

Mentre enraonen entra un altre home, el Mateu, el germà gran del mossèn. Si el capellà és moderat, en les seves expressions, el Mateu és tot el contrari. Són fills dels amos del mas més gran de la contrada. Seguint la llei catalana de l'hereu, al Mateu va tocar-li tota l'herència familiar. Els pares van entendre aviat que tot dos junts no podrien conviure al mas. Per tant van aconsellar o empènyer al Ricard a elegir, entre religió o militar. Com les armes no eren de la seva predilecció, va triar el seminari. Segurament aconsellat per mossèn Riba, rector del poble, i professor de religió en el col·legi, que veia en aquell noi uns modals que no tenien els altres.

Va acabar el seminari i malgrat tenir dubtes va decidir continuar la seva carrera religiosa. Una de les causes d'aquesta decisió podia ser, tot hi ha que dir-lo, que mentrestant el seu germà s'havia casat amb la Mònica, una companya seva de classe, que sempre li havia agradat.

Mossèn Riba, ja secretari del bisbe, va decidir en contra les opinions del noi, que volia anar a evangelitzar a terres llunyanes, donar-li com a parròquia la del seu mateix poble. Mossèn Riba, va opinar que al seu redós, aquell noi de excel·lent parlar, podia fer carrera dins el bisbat. Ell en tindria cura del seu esdevenidor. Hi ha molt treball i molta diplomàcia fina a la vida moderna.

En veure'l el Mateu, de seguida va atacar, com sempre al seu germà i no precisament amb veu agradable. Si ja era brusc de nen, ara poderós senyor d'un gran mas, encara ho era més.

? Que galifardeu? Quin merder teniu a l'església. Us surten nans per tot arreu. Ja l'heu fet bona durant tots aquests anys.

? Home Mateu, no hi ha que posar-se així algun capella potser s'ha extralimitat i ha fet patir algun jove. Però no tots som d'aquest tarannà. Ja has llegit que el papa Francisco ha demanat perdó a les possibles víctimes i obrirà els convenients expedients per saber tota la veritat.

? Ho! Ho! Ho! Tu ho veus molt fàcil. Tu creus anima beneita.

? Jo m'ho miraria amb més bona voluntat, germà.

? Què n'ets de sapastre, Ricard, tu t'ho creus tot. Estigueu-vos de bajanades i accepteu la realitat, Que sou uns carques que no deixeu viure a ningú, no siguis imbècil.

? Germà Mateu, jo mai té parlat d'aquesta forma. Que et passa?

? La Mònica que està carregada de romanços. Que sí el pecat. Que sí el sexe és per tenir fills. Però no és la principal causa de la vida matrimonial. Com resulta, segons el metge, que no pot tenir-ne cada dia fa més l'estreta. Ahir vaig donar-li una bufada i és va posar a plorar com si l'hagués matat. Fins i tot, va dir-me mal home. A mi, amo i senyor de la casa i els diners. I la culpa és teva! Ja m'agradaria saber quines recomanacions li fas al confessor. Ets un carallot, malparit germà. No sé d'on et van treure els pares. Adéu, llepa hòsties.

Agafa el diari esportiu de males maneres. Llença, quasi a la cara els diners al llibreter. Surt de l'establiment donant un fort cop de porta.

? Mai entendre com sou germans- digué l'amo de la botiga- Sou tan diferents. Vostè és una ànima bondadosa. Una persona educada, refinada i cortès. El seu germà, es guanya l'animadversió de tothom on va. Sempre amb aquest vocabulari de dèspota.

? Que li anem a fer. Sempre ha estat així i no canviarà mai.

? No sé com l'aguanta la Mònica, pobre noia. També era molt educada.

? Sí. Déu ens dóna la creu quan pensa que tenim força per sostenir-la. Adéu fins demà. El Senyor sigui amb tu.

Mossèn Ricard surt de la botiga i quan arriba a la cantonada treu el mòbil i truca:

? Hola Mònica com estàs. M'ha dit el Mateu que ...

? Va ser poca cosa, no em va fer cap senyal. Ja saps l'animal que és.

? Com ho tens.

? Bé, ha marxat de fira i trigarà quatre o cinc dies. Ja trobarà alguna bordegassa per calmar els seus ànims.

? Fabulós! A dos quarts de cinc a la sagristia?

? D'acord!

? Ah! No portis roba interior, que en tinc una de pensada en el confessional, que ens posarà a cent.
? Ja em tremolen les cames. En penses cada una. I després?
? Després hem de passar el rosari amb les beates.
? Però després, què?
? Em treure la sotana i anirem a ballar. Per cert on ha anat el Mateu?
? Per què ho vols saber, Ricard meu.
? Per anar en direcció contraria.
? Amor meu, conto els segons per veure'ns.

L'amor terrè salta moltes barreres per fer-se realitat.

Miquel Pujol Mur